

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krajaner Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1856.

Erste Abtheilung.

XXV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Juni 1856.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OKRĘGU ADMINISTRACYJNEGO KRAKOWSKIEGO.

Rok 1856.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XXV.

Wydany i rozesłany dnia 24 Czerwca 1856.

95.

Erlaß des Finanzministeriums vom 29. Mai 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 90, ausgegeben am 12. Juni 1856),

giltig für alle Kronländer des allgemeinen Zollgebietes,

betreffend die Zollbehandlung von Wolltafeln (Wollwatta), von zweifach schwefelsaurem Kali, zubereitetem Orseille und Persio.

Im Einvernehmen mit dem k. k. Handelsministerium werden nachstehende Zolltarifs-Bestimmungen kundgemacht.

1. Wolltafeln aus kardätscher Schafswolle, welche gleich der Baumwollwatta gestreckt sind, sind nach der Tarifspost 51, a) wie rohes Wollengarn zu verzollen.

2. Die nachfolgenden chemischen Hilfsstoffe für Färbereien und Zeugdruckereien, als: einfach und zweifach schwefelsaures Kali, Orseille, zubereitet, und Persio (rother Indigo, Cudbear) werden aus der Tarifspost 76, lit. e) (chemische Produkte, nicht besonders benannte) ausgeschieden.

Ein- oder zweifach schwefelsaures Kali ist gleich dem ein- oder zweifach schwefelsaurem Natron (Glaubersalz, saures Glaubersalz) nach der Tarifspost 37, e), Zahl 2, Orseille und Persio aber sind wie Farbholz- und Gerbestoff-Extracte nach der Tarifspost 34, g), zu verzollen.

Diese Bestimmung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den Zollämtern bekannt wird.

Freiherr von **Bruck** m. p.

96.

Erlaß des Finanzministeriums vom 29. Mai 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 91, ausgegeben am 12. Juni 1856),

giltig für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend die Zollbehandlung von Gold- und Silberblechen und Folien.

Im Einvernehmen mit dem k. k. Handelsministerium wurde beschlossen, Gold- und Silberbleche und Gold- und Silberfolien gleich dem Blattgolde und Blattsilber den feinen kurzen Waaren (Tarifspost 75, b) einzureihen.

Diese Bestimmungen haben mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den Zollämtern bekannt werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

95.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 29 Maja 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 90, wydana dnia 12 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych powszechnego obrotu cłowego,

względem postępowania cłowego z arkuszami wełnianymi (watą wełnianą) z podwójnego siarkanu potażowego, przysposobionej orsylii i persyo.

W porozumieniu z C. K. Ministerstwem Handlu podają się do wiadomości następujące Postanowienia taryfy celnej.

1. *Arkusze wełniane* z czesaną wełną owczej, rozciągane naksztalt waty bawełnianej, ocłone być mają wedle pozycyi taryfy 51, *a)* jak surowa przędza wełniana.

2. Następujące pomocnicze artykuły chemiczne dla farbiarni i drukarni materij jako to: *pojedynczy i podwójny siarkan potażu, orsylii, przysposobiona, i persyo* (czerwone indygo, kudbear) wyłączają się z pozycyi taryfy 76, lit. *e)* (chemiczne produkta niewymienione poszczególnie).

Pojedynczy i podwójny siarkan potażu ocłony ma być jak pojedynczy lub podwójny siarkan sody (sól glauberska, kwaśna sól glauberska) wedle pozycyi taryfy 37, *e)*, l. 2, orsylii zaś i persyo jak wyciągi z drzew farbiarskich i garbników wedle pozycyi taryfy 34, *g)*.

Postanowienie to ma wniknąć w moc dnia tego, którego dojdzie do wiadomości urzędów cłowych.

Baron **Bruck** m. p.

96.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 29 Maja 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 91, wydana dnia 12 Czerwca 1856),

obowiązujące w Krajach koronnych, objętych powszechnym obrotem cłowym,

względem postępowania celnego z blachami i foliami złotymi i srebrnymi.

W porozumieniu z C. K. Ministerstwem Handlu postanowioném zostało ocłenie blach złotych i srebrnych, tudzież folij złotych i srebrnych zarówno ze złotem i srebrem malarskiém przedniej kramarszczyzny (pozycya taryfy 75, *b)*).

Postanowienia te wejdą w moc z dniem onym, na którym urzędy celne dojdą do ich wiadomości.

Baron **Bruck** m. p.

97.

Erlass des Finanzministeriums vom 31. Mai 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 92, ausgegeben am 12. Juni 1856).

giltig für alle Kronländer,

womit die §§. 10 und 11 des Gesetzes vom 26. Jänner 1853 (Nr. 18 des Reichs-Gesetzblattes *) erläutert werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 24. Mai 1856 nachstehende Erläuterungen der §§. 10 und 11 des Gesetzes vom 26. Jänner 1853, Nr. 18 des Reichs-Gesetzblattes *), über die Verwahrungs-Gebühren zu genehmigen geruht.

1. Wenn es sich um die Erfolgslaffung einer nach den Gesetzen vom 9. Februar und 2. August 1850, Nr. 50 und 329 des Reichs-Gesetzblattes, gebührenfreien Urkunde aus der gerichtlichen Verwahrung handelt, hat bei Anwendung der im §. 10 des Gesetzes vom 26. Jänner 1853 angedeuteten Beschränkung des Gebührenmaßes jener Stempel- und Gebührenbetrag zur Richtschnur zu dienen, welcher für die gedachte Urkunde ohne die eingetretene Befreiung nach den bezogenen Gesetzen zu entrichten gewesen wäre.

2. Bei gleichzeitiger Erfolgslaffung solcher zugleich hinterlegter Gegenstände, von denen die einen der Verwahrungsgebühr nach dem Werthe und nach der Verwahrungsdauer, die anderen nur nach der Verwahrungsdauer unterliegen, hat die Anordnung des §. 11 des Gesetzes vom 26. Jänner 1853 nur auf jene Fälle Anwendung, in welchen die Gebühr von den erstgedachten Gegenständen der Gebühr von den Gegenständen der zweiten Art gleichkommt oder dieselbe übersteigt.

Entfällt aber die Gebühr von den Gegenständen der zweiten Art höher, als jene von den Gegenständen der ersten Art, so ist nur die von den Gegenständen der zweiten Art entfallende Gebühr abzunehmen.

Diese Anordnung hat auf Fälle, in welchen sich bei Bemessung der Verwahrungsgebühr anders benommen wurde, nicht zurückzuwirken.

Freiherr von Bruck m. p.

98.

Erlass des Handelsministeriums vom 1. Juni 1856,

womit, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 29. Mai 1856, der Zeitpunkt für die Durchführung der kaiserlichen Verordnung vom 18. Juni 1855, Nr. 127 des Reichs-Gesetzblattes, in Betreff der Einführung des Wiener Maßes und Gewichtes im Königreiche Böhmen bis zum 1. September 1856 erstreckt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 93, ausgegeben am 12. Juni 1856.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, VII. Stück, Nr. 19, Seite 96.

97.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 31 Maja 1856.

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 92, wydana dnia 12 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych.

objaśniające §§. 10 i 11 ustawy z dnia 26 Stycznia 1853 r. (Nr. 18 Dziennika Praw Państwa *).

Jego C. K. Apostolska Mość raczył Najwyższem Postanowieniem z dnia 24 Maja 1856 r. uchwalić następujące objaśnienia §§. 10 i 11 ustawy z dnia 26 Stycznia 1853 r. Nr. 18 Dziennika Praw Państwa *), o należytościach przechowania.

1. Gdy idzie o wydanie wolnego od opłaty wedle ustaw z dnia 9 Lutego i 2 Sierpnia 1850 r. Nr. 50 i 329 Dziennika Praw Państwa dokumentu z przechowania sądowego, ma przy zastosowaniu pomienionego w §. 10 ustawy z dnia 26 Stycznia 1853 r. ograniczenia wymiaru należytości ta kwota stęplowa i należytości służyć za prawidło, któraby za rzeczony dokument wedle odnośnych ustaw zapłaconą być miała, gdyby nie było zaszło uwolnienie.

2. Przy równoczesnem wydaniu takich razem złożonych przedmiotów, z których jedno podlegają należytości od przechowania wedle wartości i trwania przechowania, inne tylko wedle trwania przechowania, ma Rozporządzenie §. 11 ustawy z dnia 26 Stycznia 1853 r. zastosowanie do tych tylko wypadków, w których należytość od przedmiotów wprzód pomienionych równa się należytości od przedmiotów drugiego rodzaju lub takową przechodzi.

Jeżeli zaś należytość od przedmiotów drugiego rodzaju wypadnie wyższą niżeli owa od przedmiotów pierwszego rodzaju, tedy jedynie należytość przypadająca od przedmiotów drugiego rodzaju ma być odebraną.

Postanowienie to nie ma działać wstecznie na wypadki, w których przy wymiarze należytości od przechowania inaczej postąpiono.

Baron **Bruck** m. p.

98.

Rozrządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 1 Czerwca 1856,

mocą którego w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 29 Maja 1856 r., rozciąga się ezas dla przeprowadzenia Rozporządzenia Cesarskiego z dnia 19 Czerwca 1855 r., Nr. 127 Dziennika Praw Państwa, względem zaprowadzenia Wiedeńskiej miary i wagi w Królestwie Czeskiem aż do 1 Września 1856 r.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 93, wydana dnia 12 Czerwca 1856.

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, Oddział pierwszy, Część VII, Nr. 19, strona 96.

99.

Erlaß des Finanzministeriums vom 2. Juni 1856,

giltig für das Kronland Dalmatien,

über das Ausmaß der Vergütung für Zeugen und Sachverständige im Gefällsstrafverfahren in Dalmatien.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 94, ausgegeben am 12. Juni 1856.

100.

Erlaß des Finanzministeriums vom 5. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 95, ausgegeben am 12. Juni 1856),

giltig für sämtliche Länder des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

betreffend die Zollbehandlung halbgarer Ziegen- und Schaffelle.

Im Einvernehmen mit dem Handelsministerium wurde beschlossen, die in der Anmerkung 4 zur Post 62, a) des Zolltarifes vom 5. December 1853 den Saffian-, Marokkin- und ähnlichen Fabriken unter gewissen Controlen zugestandene Zollbegünstigung aufzuheben und dagegen den Zoll für halbgare u. s. w. Ziegen- und Schaffelle allgemein auf Einen Gulden dreißig Kreuzer vom Zollcentner netto herabzusetzen.

Die erwähnte Anmerkung hat daher zu lauten:

„Halbgare, sowie bereits gegärbte noch nicht gefärbte oder weiter zugerichtete Ziegen- und Schaffelle Ein Centner netto 1 fl 30 kr.“

Diese Bestimmung hat mit 1. September 1856 in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von Bruck m. p.

101.

Erlaß des Ministeriums des Aeußern vom 6. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 96, ausgegeben am 12. Juni 1856),

giltig für alle Kronländer,

womit die, in Gemäßheit der neuen Studiengesetze, modificirten Bestimmungen über die vor dem Eintritte in den Conceptsdienst des Ministeriums des Aeußern abzulegenden Prüfungen bekannt gegeben werden.

In Folge der durch die Allerhöchste Entschließung vom 25. September 1855, und den bezüglichen Erlaß des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 2. October 1855 (Nr. 172 des Reichs-Gesetzblattes vom 4. October 1855, Seite 582*) festgesetzten neuen Bestimmungen über die Regelung der rechts- und staatswissenschaftlichen Studien an den österreichischen Universitäten und Rechtsakademien, ist eine Modificirung der durch den Erlaß des Ministeriums des Aeußern vom 21. Jänner 1851 (Nr. 21, des Reichs-Gesetzblattes vom 31. Jänner 1851, Seite 94**) bekannt gegebenen Vorschriften über die Vornahme der Diplomaten-Prüfungen für nothwendig erachtet worden.

*) Landes-Regierungsblatt vom Jahre 1855, erste Abtheilung, XXXVI. Stück, Nr. 185, Seite 385.

**) Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1851, V. Stück, Nr. 33, Seite 98.

99.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 2 Czerwca 1856,

obowiązujące w koronnym Kraju Dalmacyi,

względem wymiaru wynagrodzenia świadków i znawców rzeczy w postępowaniu karném skarbowém w Dalmacyi.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 94, wydana dnia 12 Czerwca 1856.

100.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 5 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 95, wydana dnia 12 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach powszechnego Związku celnego,

względem postępowania celnego z półgarbowanemi skórami kozimi i owczemi.

W porozumieniu z Ministerstwem Handlu postanowioném zostało zniesienie przyznanego ułatwienia cłowego w uwadze 4 do pozycyi 62, a) taryfy celnej z dnia 5 Grudnia 1853 r. fabrykom safianu, marokinu i t. p. pod pewną kontrolą i niżenie natomiast cła od półgarbowanych i t. d. skór kozich i owczych na jeden Złoty Reński trzydzieści krajearów od cłowego celnara netto.

Pomieniona uwaga ma tedy brzmieć:

„Skóry kozie i owcze półgarbowane, jako téż już garbowane jeszcze nie-farbowane lub dalej przysposobione, jeden celnar netto 1 Złr. 30 kr.“

Postanowienie to ma wejść w wykonanie z dniem 1 Września 1856.

Baron **Bruck** m. p.

101.

Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Zewn. z d. 6 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 96, wydana dnia 12 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych.

mocą którego obwieszają się stosownie do nowych ustaw o studiach, zmodyfikowane Postanowienia co do egzaminów, przed wstąpieniem do służby konceptowej Ministerstwa Spraw Zewnętrznych złożyć się mających.

W skutek nowych Postanowień, Najwyższą Uchwałą z dnia 25 Września 1855 r. i dotyczącém Rozrządzeniem Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 2 Października 1855 (Nr. 172 Dziennika Praw Państwa z dnia 4 Października 1855 r., stron. 582 *) ustanowionych pod względem studiów prawniczo- i polityczno-naukowych po uniwersytetach i akademiach prawniczych austriackich, uznano potrzebę zmodyfikowania przepisów, obwieszczonych Rozrządzeniem Ministerstwa Spraw Zewnętrznych z dnia 21 Stycznia 1851 r. (Nr. 21 Dziennika Praw Państwa z dnia 31 Stycznia 1851 r. stron. 94 **) względem przedsiębrania exa-

*) Dziennik Rządu Krajowego z roku 1855, Oddział pierwszy, Zeszyt XXXVI, Nr. 185, strona 385.

**) Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Galicji z roku 1851, Część V, Nr. 33, strona 98.

Es werden demnach von dem Zeitpunkte an und in dem Verhältnisse, als die vorgedachten neuen Vorschriften über die Universitäts-Studien und die theoretischen Staatsprüfungen der Candidaten zum Staatsdienste in Wirksamkeit treten, unter Aufhebung der oberwähnten Ministerial-Verordnung vom 21. Jänner 1851, nachstehende Bestimmungen für die Aspiranten zu dem diplomatischen Dienste zu gelten haben.

1.

Zu einer Stelle im Conceptsache, sei es bei dem Ministerium des Aeußern selbst, sei es bei einer kaiserlichen Mission im Auslande, wird Niemand zugelassen, der nicht in Folge der bei dem gedachten Ministerium abzulegenden Diplomaten-Prüfung zu einer solchen Stelle befähiget erkannt worden ist.

2.

Die Zulassung zu dieser Prüfung wird von dem Ministerium des Aeußern in der Regel nur solchen Bewerbern gestattet, die sich mit der Erfüllung der durch das Gesetz vom 2. October 1855 (Nr. 172 des Reichs-Gesetzblattes, Seite 582*) für die Vorbildung zum Staatsdienste auf Grundlage der Rechts- und staatswissenschaftlichen Studien überhaupt vorgeschriebenen Bedingungen, und namentlich also mit der vorschriftmäßigen Ablegung der drei theoretischen Staatsprüfungen, dann mit der Kenntniß der französischen nebst der italienischen oder englischen Sprache ausweisen.

3.

Candidaten für den diplomatischen Dienst, welche die regelmäßigen Universitätsstudien nach der Vorschrift des Gesetzes vom 2. October 1855 nicht gemacht haben, können nur ausnahmsweise in besonders rüchrichtswürdigen Fällen, und zwar nur unter der Bedingung, daß sie sich über die bestandene Maturitäts-Prüfung ausweisen, und nicht vor vier Jahren, nachdem sie dieselbe zurückgelegt haben, zur Ablegung der Diplomaten-Prüfung zugelassen werden. Jedoch hat ein solcher Candidat jedenfalls vor seiner Zulassung zur Diplomaten-Prüfung noch die im §. 2, lit. a) und c) der Ministerial-Verordnung vom 16. April 1856 (Nr. 54 des Reichs-Gesetzblattes, Seite 193**) bezeichnete rechtshistorische und staatswissenschaftliche Staatsprüfung vor der bezüglichen Staatsprüfungs-Commission mit gutem Erfolge abzulegen, und überdies durch Älteste auszuweisen, daß er außer jenen Collegien, die er nach den Bestimmungen des Gesetzes vom 2. October 1855 als öffentliche oder privatissima zu hören hat, um zur rechtshistorischen Prüfung zugelassen werden zu können, jedenfalls auch noch über folgende Fächer, nämlich: über europäisches Völkerrecht und deutsches Bundesrecht, über österreichisches Civil- und Strafrecht nebst Civilverfahren und Strafprozeß, über österreichische Verwaltungs-Gesetzkunde und österreichische Geschichte bei einem ordentlichen Professor des Faches an einer österreichischen Universität je ein Privatissimum gehört hat.

*) Landes-Regierungsblatt vom Jahre 1855, erste Abtheilung, XXXVI. Stück, Nr. 185, Seite 385.

**) Landes-Regierungsblatt, erste Abtheilung, XV. Stück, Nr. 59, Seite 105.

minów dyplomatycznych. Zatem od chwili w której, i w stosunku, w jakim w działalność wchodzić wyżej rzeczzone nowe przepisy o studyach uniwersyteckich i examinach rządowych teoretycznych kandydatów do służby rządowej, w moc wejść mają następujące Postanowienia dla aspirantów do służby dyplomatycznej.

1.

Do posady w zawodzie konceptowym, czy to w samem Ministerstwie Spraw Zewnętrznych, czy też w misyi Cesarskiej za granicą, nikt nie będzie przypuszczonym, kto w skutek examinu dyplomatycznego, w rzeczonym Ministerstwie złożyć się mającego, do takiej posady nie został uzdolnionym.

2.

Przypuszczenie do examinu tego przez Ministerium Spraw Zewnętrznych w powszechności tacy tylko kompetenci otrzymają, którzy się wykażą z dopełnienia warunków, ogólnie przepisanych ustawą z dnia 2 Października 1855 (Nr. 172 Dziennika Praw Państwa, strona 582 *) pod względem uprzedniego wykształcenia do służby rządowej na zasadzie studyów prawniczo- i polityczno-naukowych, a więc mianowicie z przepisanego złożenia trzech teoretycznych examinów rządowych, tudzież z znajomości języka francuzkiego obok włoskiego albo angielskiego.

3.

Kandydaci do dyplomatycznej służby, którzy nie odbyli regularnych studyów uniwersyteckich wedle przepisu ustawy z dnia 2 Października 1855, mogą tylko wyjątkowo w przypadkach, uwzględnienia szczególnie godnych, a to tylko pod tym warunkiem, że się wykażą z odbytego examinu dojrzałości, i nie przed czterema laty, po odbyciu onegoż, do złożenia examinu dyplomatycznego być przypuszczeni. Atoliż obowiązany będzie kandydat takowy na wszelki sposób przed przypuszczeniem do examinu dyplomatycznego złożyć jeszcze z dobrym skutkiem przed właściwą komisją examinów rządowych wskazany w §. 2 lit. a) i c) Rozporządzenia Ministeryalnego z dnia 16 Kwietnia 1856 r. (Nr. 54 Dziennika Praw Państwa strona 193 **) examin Rządowy *prawniczo-historyczny i polityczny*, a nadto wykazać się atestatami, iż oprócz kolegiów, których wedle Postanowień ustawy z dnia 2 Października 1855 r. jako publiczne lub *privatissima* słuchać winien, by mógł być przypuszczonym do examinu prawniczo-historycznego, na wszelki sposób także pobierał *Privatissimum* u zwyczajnego profesora zawodu przy uniwersytecie austryackim jeszcze z zawodów następujących, jako to: z *europiejskiego prawa narodów i prawa przymierza niemieckiego, z prawa austryackiego cywilnego i karnego wraz z postępowaniem cywilnem i procedurą karną, z znajomości ustaw administracyjnych austryackich i z historii austryackiej.*

*) Dziennik Rządu Krajowego z roku 1855, Oddział pierwszy, Zeszyt XXXVI, Nr. 185, strona 385.

**) Dziennik Rządu Krajowego, Oddział pierwszy, Zeszyt XV, Nr. 59, strona 105.

4.

Wenn ein Candidat der diplomatischen Laufbahn Anspruch machen zu können glaubt, auf Grundlage der in dem vorhergehenden Paragraphen enthaltenen ausnahmsweisen Bestimmungen zu der rechtshistorischen oder staatswissenschaftlichen Staatsprüfung zugelassen zu werden, hat er unter Nachweisung der abgelegten Maturitätsprüfung, der literarischen Hilfsmittel, welche er benützt hat, seiner öffentlich oder privatim gemachten Studien, sowie derjenigen besonderen Verhältnisse, durch welche er eine ausnahmsweise Zulassung zu obigen Staatsprüfungen unterstützen zu können vermeint, ein Gesuch an das Ministerium des Aeußern zu richten, welches sodin nach individueller Würdigung aller dieser Verhältnisse über derlei Gesuche entscheiden, und im Gewährungsfalle die weiteren Einleitungen wegen Zulassung des Candidaten zu obigen Prüfungen bei einer der bestehenden Staatsprüfungs-Commissionen treffen wird.

5.

Die Diplomaten-Prüfung geschieht vor einer von dem Minister des Aeußern zu bestellenden Commission, welche aus einem höheren Beamten des Ministeriums des Aeußern als Vorsitzenden, und zwei Beisitzern zu bestehen hat. Letztere werden aus dem Stande der praktischen Staatsbeamten, der Professoren, Doctoren der Rechte oder sonstiger Fachgelehrten entnommen. Jeder der Commissäre hat an den Prüfungscandidaten Fragen zu stellen.

6.

Die Diplomaten-Prüfung zerfällt in eine mündliche und schriftliche. Die Bestimmung der Reihenfolge derselben bleibt der Prüfungs-Commission überlassen, doch soll zwischen beiden kein längerer als ein vierzehntägiger Zeitraum stattfinden.

7.

Bei der mündlichen Prüfung sind die Kenntnisse des Candidaten aus dem gesammten Völkerrechte (Recht des Friedens, des Krieges, der Neutralen, Seerecht, Gesandtschafts- und Consularrecht, mit besonderer Beziehung auf die hierüber in Oesterreich erlassenen Vorschriften) zu erforschen; ferner aus der diplomatischen Staatengeschichte (Gestaltung und Consolidirung des europäischen Staatensystemes seit dem Westphälischen Frieden bis auf die neueste Zeit, Analyse der großen europäischen und insbesondere der österreichischen Staatsverträge) aus dem deutschen Bundesrechte und aus dem österreichisch-internationalen Privatrechte; letzteres auf Grundlage der am Schlusse des §. 3 bezeichneten Gegenstände der specifisch österreichischen Justiz- und Verwaltungs-Gesetzkunde. Eine Frage wenigstens muß in französischer Sprache gestellt und beantwortet werden.

8.

Bei der schriftlichen Prüfung wird dem Candidaten von jedem der Prüfungs-Commissäre eine Frage über einen der im vorigen Paragraphen bezeichneten Gegenstände schriftlich vorgelegt. Der Candidat hat über jede derselben eine schriftliche Ausarbei-

4.

Jeżeli który z kandydatów dyplomatycznej karyery sądzi, iż żądać może na podstawie Postanowień wyjątkowych, w poprzednim paragrafie zawartych, przypuszczenia do examinu prawniczo-histerycznego lub polityczno-naukowego, nately przy wykazaniu odbytego examinu dojrzałości, środków pomocniczych naukowych, których używał, swych studyów publicznie lub prywatnie odbytych, jako też tych stósunków szczególnych, któremiby poprzeć mógł wyjątkowe przypuszczenie do powyższych examinów rządowych, wystósować winien prośbę do Ministeryum Spraw Zewnętrznych, które po indywidualném ocenieniu wszelkich stósunków tych w takowych prośbach rozstrzygać będzie i w razie zezwolenia dalsze kroki zarządzi względem przypuszczenia kandydata do examinów powyższych u jednej z istniejących komisyj examinu rządowego.

5.

Examin dyplomatyczny odbywać się będzie przed komisją, przez Ministra Spraw Zewnętrznych ustanowić się mającą, a składającą się z jednego wyższego urzędnika Ministerstwa Spraw Zewnętrznych jako prezydującego, i dwóch asesorów. Ci ostatni wybrani będą ze stanu praktycznych urzędników rządowych, profesorów, doktorów prawa lub innych uczonych fachowych. Każdy z komisarzy stawiać będzie pytania kandydatowi examinu.

6.

Examin dyplomatyczny jest ustny i piśmienny. Ustanowienie kolejności tegoż pozostawioném sobie ma komisya examinacyjna, wszakże między oboma nie ma mieć miejsca dłuższy przeciąg czasu nad dni czternaście.

7.

Przy examinie ustnym badane być mają znajomości kandydata z całego *prawa narodów* (prawa pokoju, wojny, neutralnych, prawa morskiego, prawa ambasadorskiego i konsularnego, z szczególném odniesieniem się do przepisów w tój mierze w Austrii wydanych); tudzież z *historyi Państw dyplomatycznej* (utworzenie i skonsolidowanie europejskiego systemu Państw od czasów pokoju Westfalskiego aż do najnowszych, rozbiór wielkich traktatów europejskich, a mianowicie Austryackich), z *niemieckiego prawa Przymierza i z prawa prywatnego internacyjnego austryackiego*; ostatnie na podstawie przedmiotów w końcu §fu 3 oznaczonych, co do *znajomości ustaw sądowych i administracyjnych specjalnie austryackich*. Przynajmniej jedno z pytań musi w francuzkim języku być daném i odpowiedzianém.

8.

Przy examinie piśmiennym przedłożonym będzie kandydatowi piśmiennie przez każdego z komisarzy examinacyjnych jedno pytanie jednego z przedmiotów w powyższym paragrafie wskazanych. Kandydat każde z nich piśmiennie wypracować

tung, und davon wenigstens eine in französischer Sprache, in dem Zeitraume von 9 Uhr Morgens bis längstens 6 Uhr Abends unter steter Beaufsichtigung zu verfassen. Er darf sich dabei keiner äußeren Hilfsmittel bedienen, doch können ihm auf sein Verlangen Dictionäre, oder zum Behufe der Ausfüllung von Citaten auch Gesetzbücher mitgetheilt werden. Um 6 Uhr müssen sämmtliche Elaborate, sie mögen zu Ende gebracht sein oder nicht, dem anwesenden Inspector abgeliefert werden, welcher deren Echtheit durch seine Unterschrift beglaubiget.

9.

Unverzüglich nach vollendeten beiden Prüfungen versammeln sich die Prüfungs-Commissäre und geben sowohl auf Grundlage ihrer Bemerkungen über die mündlichen Antworten des Candidaten, als der von ihnen genau durchgegangenen schriftlichen Elaborate, ihr Gutachten darüber ab, ob der Candidat sowohl nach den dargelegten theoretischen und praktischen Kenntnissen, als nach seiner Auffassungs- und Beurtheilungsgabe, seinem mündlichen Vortrage und seinem Style, die Fähigkeit zum diplomatischen Dienste dargethan habe oder nicht.

10.

Die Commissäre haben dann ihren, sei es einhellig, sei es durch Stimmenmehrheit gefaßten Beschluß unter Beilegung der Prüfungsarbeiten und allenfalligen Separatvotums dem Minister einzuberichten, welcher im Falle der Approbierung des Candidaten demselben ein Befähigungszeugniß ausstellen, im entgegengesetzten Falle aber ihn von seiner Abweisung verständigen läßt. Im letzteren Falle kann übrigens dem Candidaten, wenn der Minister hiezu rücksichtswürdige Gründe findet, noch ein angemessener Termin zur Wiederholung der Prüfung ertheilt werden.

11.

Das Befähigungszeugniß begründet für den Candidaten nicht das Recht, seine Aufnahme in den diplomatischen Dienst verlangen zu können.

12.

Der Minister behält sich vor, bei Männern von bereits anerkannter ausgezeichnete Fachwissenschaft und praktischer Bildung, deren Gewinnung für den Staatsdienst besonders wünschenswerth erscheinen würde, eine Dispensirung von der Ablegung der Diplomatenprüfung zu gestatten.

13.

Die gegenwärtigen Vorschriften gelten nicht für die Schüler der orientalischen Akademie, deren Befähigung fortan durch die bisher üblich gewesenen an besagter Akademie vorgenommenen Prüfungen erprobt wird.

Graf Buol-Schausenstein m. p.

winien, a przynajmniej jedno w języku francuzkim, a to w przeciągu od 9 godziny z rana aż najdalej do 6 godziny wieczór pod ciągłym dozorem. Nie będzie mógł używać przytém żadnych zewnętrznych środków pomocniczych, wszelako udzielone mu być mogą na żądanie jego dykeyonarze, lub téż celem wypełnienia cytatów nawet i księgi ustaw. O godzinie 6 oddane być muszą wszystkie elaborata, bądź takowe skończone zostały lub nie, w ręce obecnego inspektora, który prawdziwość ich uwierzytelnia podpisem swoim.

9.

Po odbytych obu examinach zgromadzą się bezzwłocznie komisarze examinacyjni i oddadzą opinię swą na podstawie tak swych zanotowań względem ustnych odpowiedzi kandydata, jak elaboratów piśmiennych dokładnie przez nich przejrzanych, czyli kandydat nie tylko wedle wykazanych znajomości swoich teoretycznych i praktycznych, lecz téż i wedle władzy pojmowania i rozsądku swego, wedle ustnego wykładu i stylu swego, dał dowody zdolności do służby dyplomatycznej lub nie.

10.

Komisarze winni będą natedy złożyć Ministrowi sprawozdanie uchwały swój, czy to jednogłównie czy większością głosów powziętej, przy załączeniu robót examinowanych i zachodzącego może wotum osobnego; Minister zaś wystawić każe kandydatowi w razie aprobacji jego świadectwo uzdolnienia, w razie przeciwnym zawiadomić go o odrzuceniu jego. W razie ostatnim, jeżeli Minister znajduje powody, na uwzględnienie zasługujące, może zresztą udzielonym być kandydatowi jeszcze odpowiedni termin do powtórzenia examinu.

11.

Świadectwo uzdolnienia nie nadaje kandydatowi prawa żądania przyjęcia swego do służby dyplomatycznej.

12.

Minister zastrzeżoném sobie ma, udzielać dyspensy od składania examinu dyplomatycznego mężom uznanych już celujących umiejętności fachowych i wykształcenia praktycznego, których pozyskanie szczególnie pożądaném się okazywało dla służby rządowej.

13.

Niniejsze przepisy nie mają zastosowania do uczniów przy akademii orientalnej, których uzdolnienie i na przyszłość wykazywać będą examina tamże przedsiębiorane sposobem dotychczas używanym.

Verordnung des Finanzministerium vom 7. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt XXV. Stück, Nr. 97, ausgegeben am 12. Juni 1856),

wirksam für alle Kronländer der Monarchie,

womit der Zeitpunkt der Wirksamkeit der Finanz-Bezirksdirectionen in dem Amtsgebiete der steierisch-illirisch-küstenländischen Finanz-Landesdirection zu Graz kundgemacht wird.

Mit Bezug auf die Verordnung des Finanzministeriums vom 12. December 1855 (XLVI. Stück, Nr. 217 des Reichs-Gesetz-Blattes *), womit die Bestimmungen über die Herstellung der Gleichförmigkeit im Organismus der Finanz-Bezirksbehörden kundgemacht wurden, wird bekannt gegeben, daß es im Amtsgebiete der steierisch-illirisch-küstenländischen Finanz-Landesdirection zu Graz vorläufig bei der bisherigen Anzahl und Abgränzung der Finanzbezirke zu verbleiben hat.

Demgemäß werden vor der Hand in dem, die Herzogthümer Steiermark, Kärnthener, Krain und das illirische Küstenland umfassenden Amtsgebiete der gedachten Finanz-Landesdirection neun Finanz-Bezirksdirectionen, deren Wirksamkeit am 31. Juli 1856 beginnen wird, zu bestehen haben, und zwar mit den Amtssitzen zu:

Graz für die Landeshauptstadt und den Grazer Kreis; zu

Bruck an der Mur für den Brucker Kreis; zu

Marburg für den Marburger Kreis; zu

Neustadt für die politischen, Gerichts- und Steuer-Bezirke des Herzogthumes Krain: Gotschee, Großlaschitz, Gurkfeld, Landstraß, Möttling, Rassenfuß, Neustadt, Ratschach, Reifnitz, Seisenberg, Treffen, Tschernembl und Weirelburg; zu

Laibach für die Landeshauptstadt und den übrigen Theil des Herzogthumes Krain; zu

Klagenfurt für das Herzogthum Kärnthener; zu

Triest für die reichsunmittelbare Stadt Triest und ihr Gebiet, die politischen, Gerichts- und Steuer-Bezirke des Görzer Kreises: Comen und Sessana; dann für die politischen, Gerichts- und Steuer-Bezirke des Istrianer Kreises: Castelnuovo und Volosca, endlich die Gemeinde Dollina des gleichfalls zum Istrianer Kreise gehörigen politischen, Gerichts- und Steuer-Bezirktes: Capo d'Istria; zu

Görz für den Görzer Kreis, mit Ausschluß der Bezirke: Sessana und Comen; endlich zu

Capo d'Istria für den Istrianer Kreis, mit Ausschluß der Bezirke: Castelnuovo und Volosca; dann der Gemeinde Dollina des Bezirktes Capo d'Istria.

Freiherr von **Bruck** m. p.

*) Landes-Regierungsblatt vom Jahre 1855, erste Abtheilung, XLVII. Stück, Nr. 231, Seite 556.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 7 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 97, wydana dnia 12 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych Monarchii,

mocą którego obwieszcza się początek działalności Dyrekcji finansowych powiatowych w okręgu urzędowym styryjsko-illirysko-pobrzeżnej Dyrekcji krajowej finansowej w Gracu.

Odnośnie do rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 12 Grudnia 1855 r. (Część XLVI, Nr. 217 Dziennika Praw Państwa ^{*)}), którem obwieszczone zostały postanowienia względem przywrócenia jednostajności w organizmie władz finansowych powiatowych, podaje się niniejszemu do wiadomości, iż w okręgu urzędowym styryjsko-illirysko-pobrzeżnej Dyrekcji Krajowej finansowej w Gracu pozostać ma tymczasowo obecna liczba i odgraniczenie powiatów finansowych.

W skutek tego istnieć będzie na teraz jeszcze w okręgu urzędowym rzeczonej Dyrekcji finansowej krajowej, obejmującym Księstwa Styryi, Karyntyi, Krainy i Pobrzeża Illiryskiego, dziewięć Dyrekcji finansowych krajowych, których działalność rozpocznie się z dniem 31 Lipca 1856 r., a to z siedziskami urzędowymi:

Gracu dla głównego miasta krajowego i obwodu Grackiego; w

Bruku nad rz. Murą dla obwodu Brukskiego; w

Marburgu dla obwodu Marburgskiego; w

Neustadl dla powiatów politycznych, sądowych i poborowych Księstwa Krainy: *Gotschee, Grosslaschitz, Gurkfeld, Landstrass, Mötling, Nassenfuss, Neustadt, Ratschach, Reifnitz, Seisenberg, Treffen, Tschernembl i Weixelburg*; w

Lublanie dla głównego miasta krajowego i reszty części Księstwa Krainy; w

Celowcu dla Księstwa Karyntyi; w

Tryeście dla stojącego pod bezpośrednim zarządem Państwa miasta Tryestu i okręgu jego, dla politycznych, sądowych i poborowych powiatów obwodu Goryckiego *Comen i Sessana*; tudzież dla politycznych, sądowych i poborowych powiatów obwodu Istryjskiego: *Castelnuovo i Volosca*, nakoniec gminy *Dollina* także do Istryjskiego obwodu należącego powiatu politycznego, sądowego i poborowego: *Capo- d'Istria*; w

Gorycyi dla obwodu Goryckiego, z wyłączeniem powiatów: *Sessana Comen*;

nakoniec w *Capo- d'Istria* dla obwodu Istryjskiego, z wyłączeniem powiatów: *Castelnuovo i Volosca*; tudzież gminy *Dollina* powiatu *Capo d'Istria*.

Baron **Bruck** m. p.

^{*)} Dziennik Rządu Krajowego z roku 1855, Oddział pierwszy, Zeszyt XLVII, Nr. 231, strona 556.

Erlaß des Justizministeriums vom 8. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt XXV. Stück, Nr. 98, ausgegeben am 12. Juni 1856),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze.

mit einer Erläuterung des §. 427 der Strafproceß-Ordnung über den Anfangspunct der Frist zur Anmeldung der Berufung und deren Ausführung gegen strafgerichtliche Erkenntnisse in Uebertretungsfällen.

Da sich Zweifel darüber ergeben haben, von welchem Zeitpuncte angefangen die Frist zur Berufung und deren Ausführung gegen strafgerichtliche Erkenntnisse wegen Uebertretungen zu laufen begiinne, so sieht sich das Justizministerium veranlaßt zu erklären:

Da nach §. 427 der Strafproceß-Ordnung bei Uebertretungen in Ansehung der Berufung die in den §§. 294—307 für Verbrechen und Vergehen gegebenen Vorschriften zu gelten haben, vermöge der letzteren aber (§. 302) die Berufung innerhalb 24 Stunden vom Tage der schriftlichen Zustellung des Erkenntnisses anzumelden und innerhalb der nächsten acht Tage auszuführen ist, so fängt auch bei Uebertretungen in dem Falle, wenn dem Beschuldigten nach Vorschrift des §. 419 zwar das Erkenntniß mündlich verkündigt wurde, er aber innerhalb der nächsten 24 Stunden um schriftliche Ausfertigung desselben gebeten hat, die Frist zur Anmeldung der Berufung und sohin die weitere zur Ausführung der Beschwerde, oder wenn er die Berufung etwa noch vor der Zustellung des schriftlichen Erkenntnisses angemeldet haben sollte, die Frist zur Ausführung der Berufung erst von dem Tage der Zustellung des schriftlichen Erkenntnisses zu laufen an.

Doch ist das Gericht zur Vermeidung jeder Verzögerung verpflichtet, dafür zu sorgen, daß die schriftliche Ausfertigung so schleunig als möglich (§§. 292 und 416) geschehe.

Hat aber der Beschuldigte im Verfahren gegen Uebertretungen innerhalb 24 Stunden nach der mündlichen Verkündigung des Erkenntnisses weder die Berufung angemeldet noch die schriftliche Ausfertigung des Erkenntnisses begehrt, so ist sein Befugniß zur Einbringung einer Berufung als erloschen anzusehen, da im Falle der Beschuldigte von dem Befugnisse, die schriftliche Ausfertigung zu begehren, keinen Gebrauch macht, die mündliche Verkündigung des Erkenntnisses die Zustellung desselben ersetzen und daher auch die gleichen Wirkungen mit der letzteren haben muß.

Freiherr von **Krauß** m. p.

103.

Rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 8 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV. Nr. 98, wydana dnia 12 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze wojskowe,

objaśniające §. 427 procedury karnéj co się tyczy początku terminu do zgłoszenia odwołania i jego przeprowadzenia przeciw wyrokom karno-sądowym w przypadkach przestępstwa.

Ponieważ zaszły wątpliwości, od której chwili bieżec poczyna termin do powołania i jego przeprowadzenia przeciw wyrokom karno-sądowym na przestępstwa, Ministerjum Sprawiedliwości spowodowaném się widzi oświadczyć, jak następuje:

Ponieważ wedle §. 427 procedury karnéj w przestępstwach co się tyczy powołania moc mają przepisy, wydane w §. 294—307 dla zbrodni i wykroczeń, w skutek tych ostatnich zaś (§. 302) powołanie w ciągu godzin 24, licząc od dnia piśmiennego doręczenia wyroku zgłoszoném a w ciągu następujących dni ośmiu ma być wykonaném, przeto także i w tym razie przestępstw, jeżeli obwinionemu wedle przepisu §. 419 wyrok wprawdzie ustnie był ogłoszonym, obwiniony zaś w ciągu następnych godzin 24 prosił o piśmienne wystawienie onegoż, termin do zgłoszenia powołania a przeto i dalszy do wykonania zażalenia, albo jeżeliby powołanie jeszcze może przed doręczeniem piśmiennego wyroku zgłosił był, termin do wykonania powołania dopiero z dniem doręczenia piśmiennego wyroku bieżec poczyna.

Sąd atoliż obowiązany będzie dla uchylenia wszelkiej zwłoki czuwać nad tém, ażeby piśmienne doręczenie jak najspieszniéj (§§. 292 i 416) nastąpiło.

Jeżeli zaś obwiniony w postępowaniu dla przestępstw w ciągu godzin 24 po ustném ogłoszeniu wyroku ani powołania nie zgłosił, ani téż piśmiennego wydania wyroku nie żądał, w ówczas prawo jego do wytoczenia powołania już za ugaste uważaném być ma, albowiem w przypadku, gdy obwiniony z prawa żądania dostawienia na piśmie wyroku żadnego nie robi użytku, ustne ogłoszenie wyroku zastępywać winno doręczenie jego i przeto téż mieć musi równe z tém ostatniém skutki.

Baron **Krauss** m. p.

104.

Verordnung des Justizministeriums vom 8. Juni 1856,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Kroatien und Slavonien, die serbische Wojwodschaf mit dem Temeser Banate
und Siebenbürgen,

wodurch der Artikel **IX** der Einführungsverordnung zur provisorischen Concursordnung vom
18. Juli 1853, Nr. 132 des Reichs-Gesetzblattes, erläutert wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt **XXV. Stück, Nr. 99**, ausgegeben am 12. Juni 1856.

104.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z d. 8 Czerwca 1856,

obowiązujące w Krajach koronnych Węgierskiem, Kroackim i Ślawońskim, w Województwie Serbskiem wraz z Banatem Temeskim i Siedmiogrodzie,

którem objaśnionym zostaje Artykuł IX rozporządzenia wprowadzającego do prowizorycznego regulaminu konkursowego z dnia 18 Lipca 1853, Nr. 132 Dziennika Praw Państwa.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 99, wydaną dnia 12 Czerwca 1856.
